

20a. Excursió Popular de Granollers

El dia 24 de març va celebrar-se la 20a Excursió Popular de Granollers amb la participació de 83 persones i la Plaça de la Porxada com a punt de sortida i de cloenda.

L'itinerari d'enguany ens porta pel carrer d'en Lluís Ricomà, del Camp de les Moreres, Passeig Fluvial, Palou, cal Rei, can Malo, coll i Turó d'Arquers, Coll de la Figuera, els Quatre Camins, can Belitre, cal Jardiner i la Porxada.

La selecció d'aquesta excursió ha estat motivada per l'amenaça que pateix la vall de Sant Cristòfol, una petita vall, dins de la Vallderiolf, que encara restava intacta de les amenaces urbanístiques fins que, darrerament, en un ple de l'Ajuntament de Vilanova del Vallès s'ha aprovat l'estudi per ubicar el polígon industrial del municipi, sense tenir en compte les característiques peculiars d'aquest racó.

És un problema econòmic amb el que topem habitualment, i al que s'enfronten els municipis; l'expropiació i creació de noves infraestructures en una àrea urbanística tenen un cost molt superior al que generen expropiar i requalificar les àrees rurals i de conreus com a zones urbanístiques i industrials. Aquestes opcions compten habitualment amb l'aprovació dels propietaris que veuen com la requalificació de terrenys els genera noves perspectives econòmiques, s'inicien processos d'especulació del sol en detriment mediambiental, i en aquests processos s'intenta per tots els medis infravalorar l'alt cost ambiental que significa la pèrdua d'aquests petits pulmons amb la creació de "noves zones verdes" dins d'una àrea metropolitana que ens va engolint dia rera dia; un greu problema que administració pública encara no sap plantejar i resoldre d'una manera mínimament eficient.

A l'excursió han participat 83 persones a les que se'ls ha obsequiat amb una navalla multiús com a record d'aquesta vintena edició.

D'excursió amb la Gent Gran

El passat mes de maig va haver-hi la ja tradicional caminada amb els amics de l'associació de la Gent Gran. Enguany l'excursió triada era anar des del Brull a la muralla Ibèrica del Montgrós al Montseny. De bon matí i amb paraigües, car està plovent, ens trobem a la parada d'autobusos on ja ens espera l'autocar que ens ha de portar cap el Brull. Com que plou i força proposem als coordinadors, que si volen, fer una altra cosa com podria ser, per exemple, anar a visitar el museu de la Costa del Montseny i veure el didàctic audiovisual que si projecta. La resposta dels avis és que, què ens havem pensat!. L'excursió s'ha de fer encara que caiguin ganivets de punta!. Quedem astorats i admirats!. No ens havíem adonat que, a la vida, n'han passat moltes i de grosses per la qual cosa el fet que plugués era només un simple i anecdòtic entrebanc. Alguns amb paraigües, d'altres amb precaris impermeables, fins i tot n'hi havia amb sabates de carrer però el bon humor impera i el "petit contratemps" de la pluja i la boira baixa no fan baixar, ni una mil·lèsima, la "moral de la tropa". Comencem a caminar davant de l'església del Brull direcció al Pla dels Monjos per seguir a continuació cap a les boniques i importants cases de Casademunt, La Sala, El Boix i, a prop del Boix, trobem ja una taula parada amb els entrepans i els porrons. Quina organització! Esmorzem tranquil·lament sota la pluja i després, ben tips, tornem cap al Brull. Ha anat molt bé!. Fins la propera!

Diada social de l'AEG 2002

El 17 de maig va tenir lloc a la sala d'actes de l'AEG, la Diada Social de Agrupació Excursionista de Granollers.

En primer lloc i com és habitual, es feu el lliurament de la Placa d'Honor de l'AEG a Marta Estrada i Miyares.

Un homenatge a una reconeguda sòcia, amb un rellevant cognom. El seu pare Josep Estrada i Garriga, fou un gran arqueòleg, investigador, escriptor, soci i Placa d'Honor de l'AEG, Fill Predilecte de la ciutat de Granollers, i destacat estudiós. La família Estrada-Miyares ha estat molt arrelada a la nostra ciutat i com no a l'Agrupació des de fa molts anys.

La Marta Estrada ha dedicat la seva vida a la investigació. Va començar amb la llicenciatura de Ciències Biològiques, el 1968, al cap de 2 anys li